

хора мислятъ, че Христосъ ще слѣзе нѣкѫде отъ небето, облѣченъ въ слава и великолепие, и се готвятъ да Го посрещнатъ, да седнатъ едни отлѣво, а други — отдѣсно. Въ времето на Христа, майката Заведеева искаше единъ отъ синоветъ ѝ да седне отдѣсно на Христа, а другъ — отлѣво, но Христосъ ѝ каза, че не е въ негова властъ да опредѣля мѣстата на хората.

Питамъ: колко души могатъ да седнатъ отдѣсно и отлѣво на Христа? — Двама души само. Въпрѣки това, всѣ иска да седне или отлѣво, или отдѣсно на Христа. — Не, когато Христосъ дойде втори пътъ на земята, Той нѣма да поставя хората едни отлѣво, а други — отдѣсно, но ще ги тури въ една чутура, дето ще започне такова грухане, каквото свѣтъ никога не е мислилъ. Отъ всичкото жито ще остане само една чиния чисто, хубаво жито. И тогава, който е гладенъ, той ще отиде да си хапне отъ това жито и ще каже: Господъ да прости човѣчеството! Значи, отъ цѣлото човѣчество ще остане една чиния грухано жито, польто съ сока на кротостта. Който вкуси отъ това жито, той ще придобие елемента на кротостта въ себе си. Той ще стане кротъкъ, но самъ ще си знае, какво е преживѣлъ, докато стане такъвъ. Когато нѣкой иска да знае, какво иде за човѣчество то, казвамъ: Голѣмо грухане иде! Безъ грухане нѣма спасение. Докато черупката на орѣха не падне, той не може да изникне. Докато не изгуби богатството си, богатиятъ не може да намѣри Бога. Докато не изгуби детето си, майката не може да го познае, нито може да го залюби. Докато водата не започне да се разлива, не може да полива цвѣтятъ. Това сѫ контрасти, които сѫ въ реда на нѣщата.

Религиозните хора подържатъ идеята, че човѣкъ трѣбва да се моли поне по три пжти на денъ. Добро нѣщо е молитвата, но когато се прави по задължение, тя представя вѣнно пособие. То е все едно нѣкой да напише на дѣската тричетири уравнения, и да ги реши. Какво е разрешилъ съ тѣзи уравнения? Нищо не е разрешилъ. Казватъ за нѣкого, че е отличенъ законоведецъ. Какво отъ това? Законитѣ, които този човѣкъ пише, еднакви ли сѫ съ законите на природата? Единъ законъ е цененъ, когато е извлѣченъ отъ природата. Единъ виденъ англичанинъ казалъ: „Законитѣ на Англия сѫ закони на природата“. Той искалъ да каже, че законитѣ на природата сѫ закони на Англия, т. е. Англия черпи своите закони отъ природата. Значи, обществените закони трѣбва